Biblijske studije

Lekcija za 6. prosinca

Živa nada

Ključni stih: „Njega ljubite, a da ga niste vidjeli; u njega, premda ga sada ne vidite, vjerujete i radujete se radošću neizrecivom i proslavljenom.”
1. Petrova 1,8

Odabrani biblijski tekst:
1. Petrova 1,1–12

Kao apostol, Petar svoje čitatelje najprije naziva „izabranima”, što znači da ih je Bog odabrao na poseban i jedinstven način (1. Petrova 1,1–2). Taj je izraz upotrijebljen kako bi ih ojačao i ohrabrio u njihovim nevoljama. Budući da je tekst nastao pod božanskim nadahnućem, on služi kao utjeha svim Gospodinovim posvećenim sljedbenicima – od vremena rane Crkve pa sve do danas.

Takva utjeha proizlazi iz našeg oslanjanja na djelotvornost Kristove otkupne žrtve i iz prihvaćanja statusa djece Nebeskog Oca. Sve se to temelji na nadi koju nosimo u sebi: da ćemo postati subaštinici sa svojim Spasiteljem te, budemo li vjerni, živjeti i kraljevati s njime kako bismo donijeli blagoslov svim obiteljima na zemlji. Otkrivenje 20,4; Postanak 12,3; 22,18

„Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je po svojem velikom milosrđu nanovo rodio za živu nadu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih, za baštinu neraspadljivu, neokaljanu i

nevenljivu, pohranjenu na nebesima za vas, koje Božja sila po vjeri čuva za spasenje spremno da se objavi u posljednje vrijeme.” 1. Petrova 1,3–5

Posebno se radujemo Božjoj sili koja nas čuva kada nas snađu razne kušnje, znajući da će On biti s nama dok se naša vjera stavlja na kušnju. „Zbog toga se radujete”, kaže Petar, „iako ste sada, bude li potrebno, nakratko ožalošćeni raznolikim kušnjama.” (1. Petrova 1,6). Ponekad se pogrešno smatra da snažan kršćanin nikada neće osjetiti žalost tijekom kušnje. Ipak, Petar nam ovdje govori da nisu potrebne samo razne kušnje, već – što je još važnije – i žalost koju one mogu prouzročiti. Bog ima naum ne samo sâmom kušnjom, već i s teškom patnjom koju pritom možemo osjećati.

Naš ključni stih potvrđuje da, iako nikada nismo doslovno vidjeli ni Krista ni Boga, mi ih silno ljubimo. Činimo to jer smo svjesni da su oni s nama i s iščekivanjem čekaju da dovršimo svoj put žrtvovanja, kako bi ova noć grijeha napokon završila. Tada će uslijediti obećani blagoslovi za čovječanstvo, baš kao što su to prorekli svi sveti proroci Staroga zavjeta (Djela apostolska 3,21).

Naš položaj pred Bogom pruža nam prilike za žrtvovanje i služenje dok sudjelujemo u Kristovim patnjama. Činjenica da postoje prilike za patnju „radi njegova tijela” upućuje na to da je Božja namjera bila omogućiti Crkvi sudjelovanje u iskustvima koja će je osposobiti da, kao dio kraljevskog svećenstva, donosi blagoslove čovječanstvu tijekom Kraljevstva (Kološanima 1,24). Osobito će polaganje vlastitih života za braću, u službi Istini, posvjedočiti o iskrenosti predanja naših tijela kao žrtve (Rimljanima 12,1).

Gospodin vjernost u podnošenju prijekora, sramote, iscrpljenosti i svega što je povezano sa žrtvovanjem računa kao sudjelovanje u „patnjama za evanđelje” (2. Timoteju 1,8). To vrijedi pod uvjetom da su takve patnje posljedica dobrovoljnog djelovanja u njegovo ime i radi promicanja njegove stvari. Kakva li je to povlastica!